

KALEKA (4) *sb m*

kaleka (3), **kalika** (1); kaleka *StryjKron* (2), *PaprUp*; kalika *KlonWor*.

a pochylone; teksty nie oznaczają é.

pl G kálek(o)w (2). \diamond *A káleki* (1). \diamond *sg G a. pl A káleki* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Człowiek o wrodzonych lub nabytych nieprawidłowościach cielesnych, ułomny; captus membris, debilis, defectus viribus, lacer(us), mancus, truncatus Cn (4) : Spitalow też bárdzo wiele dla vboftwá y kalekow nábudował *StryjKron* 165; *PaprUp* C3v.

W połączeniu szeregowym (1): Naydziesz wiele opitych/ ízalonych żebrakow/ Choćia chorych/ włomnych: y rozpuftnych żakow: Zazdrościwych/ íwarliwych: gnoykow y kalikow. *KlonWor* 50.

Zwrot: »w kalekę obrocić« (1): y trzeciego Brátá vporem íwoim y Mátkę w kaleki obroćili *StryjKron* 395.

Synonim: ułomny.

MM